

Naše učitelky a vychovatelky můžete se žáky vidět nejenom při výuce, ale např. i při lampionovém průvodu, který pro naše žáky připravily. Ten letošní se konal 12. listopadu

Jak já hodnotím naši ZŠ u Říčanského lesa

Prvně bych začal prostředím této školy - prostředí je tak půl na půl :

Jelikož žáci pohazují vše okolo sebe, přitom vůbec nemyslí na ostatní a to už vůbec nemluvím o znečištění venkovního prostoru, kde jsou poházené odpadky jako třeba pohazování lahví a různých odpadků. Od toho přece odpad třídíme, nebo snad ne?

Na radě je dozor ve škole:

Ten bych ohodnotil na jedničku, protože všichni vyučující se starají i o ostatní. Dozory nejsou ani přísné, ale ani moc polevující. Takže dávám pět hvězd.

A ke konci obědy☺

Obědy, ty jsou přímo výborné a nemají chybu, ale mimo obědy je chování žáků k ostatním nic moc, takže nad tím se zamyslet jinak vše tak jak má být.

Díky všem☺

A co vy ostatní, jak hodnotíte naši školu? Napište!
(naseskola678@seznam.cz)

Tomáš Brückner, 5.A

Z obsahu:

Zpovědnice pana učitele
Vytisky

Zprávy z oborových dnů

Beseda s vozíčkářem Vaškem

Básně žáků 6. B

Komiks

Jak vidím naši školu

Někteří z nás školu vidí jako nudu. Ale ještě mnohem více z nás školu vidí jako: továrnu na nové kamarády, naučnou cestu životem nebo dokonce zábavu.

Jedno je ale jisté:

Učení není mučení! 😊

Nela Dajbychová, 4. B

Spokojený žák – náš cíl

Kresba: Andrea Veselá, 4. B

Kurz tkaní v říčanském muzeu

Dne 4. 11. 2015 se třída 6. B zúčastnila kurzu tkaní v říčanském muzeu. Na začátku kurzu jsme si říkali základní a tradiční techniky tkaní. Posléze jsme si začali ukazovat, jak se tká na tkalcovském stavu. Poté jsme si sami mohli utkat pouzdro na mobil, náramek nebo malou dečku. Tento kurz se mi velice líbil a myslím, že nejsem jediný.

Šimon Lauer 6.B

Na slovanském hradišti Lštění

V září jsme se vypravili do Čtyřkol. Když jsme vystoupili, překvapila nás prasátka. V řece Sázavě jsme potkali nutrie a labuť.

Šli jsme přes sedmdesát let starý dřevěný most z II. světové války. Cestou lesem jsme lezli do strže. Mnozí z nás se málem ani nedostali nahoru.

Pak jsme pokračovali cestou do kopce.

Nahoře jsme se pokochali výhledem do krásné krajiny a pěkným kostelem sv. Klimenta

Šli jsme podél louky až ke kukuřičnému poli, kde jsme hráli hry. Tento výlet jsme si velmi užili.

Ema Glacnerová, Kája Kompitová 5. C

Exkurze na úřadu práce

Ve čtvrtek 15.10. 2015 se celá naše třída 9. B s panem učitelem Černým vypravila na úřad práce se sídlem v Praze na Letenském náměstí.

Všichni jsme se sešli v Říčanech na vlakovém nádraží v 8.45. Nasedli jsme do vlaku a o půl hodiny později jsme dorazili do stanice Praha - hlavní nádraží. Odtud jsme pak pokračovali tramvají až na místo.

Na úřadu práce pro nás měli připravenou hodinovou přednášku o různých středních školách s cílem dozvědět se spoustu užitečných informací o přijímacích zkouškách, čím se řídit při výběru škol a kolik přihlášek si můžeme podat.

Přednášku jsme zakončili malým testem, jehož výsledek nám každému napověděl, jaká profese se pro nás nejvíce hodí. Poté jsme se vydali na zpáteční cestu, a protože do odjezdu vlaku zbývalo ještě dost času, zastavili jsme se v bageterii, kde si každý dal něco dobrého k jídlu, a pak už nás vlak dovezl zpátky do Říčan.

Naše cesta na úřad práce snad splnila svůj účel a vše, co jsme se dozvěděli, budeme moci využít v následujících měsících, kdy se budeme rozhodovat a vybírat si střední školy.

Vašek – život s bariérou

Vašek je hodný a super a přišel nám o sobě vyprávět.

V 17 letech si Vašek poškodil míchu. Teď je na vozíčku. Ale je to pořád super chlap.

Je sice na vozíčku, ale suprově hraje florbal. Pracuje v ASOCIACI OCTOPUST. Tam fotí různé fotky.

Má sestru ve Španělsku, kde má i dva synovce.

Je to kamarád paní učitelky a náš už taky.
žáci 5. C

Zpovědnice pana učitele

Vojtěcha Vytisky

Proč jste se rozhodl být učitelem?

S touto profesí jsem začal koketovat již na střední škole, kdy jsem se za pomoci mnohé četby rozhodl, že mým profesním životním krédem bude: minimum dřiny, maximální plat. A když jsem viděl naše profesory, řekl jsem si, že by tato práce mohla toto krédo naplňovat. A teď vážně: jednoho zimního dne jsem měl vysoké horečky a ve snu ke mě přišla velká růžová bytost velice podobná kočce, která mi pošeptala do ucha: Staň se učitelem. No a protože většinou se podobnými zjevy řídím, ihned jak to bylo možné, klusal jsem pro přihlášku na Pedagogickou fakultu.

Líbí se Vám být učitelem? Proč?

Tato profese, neřku-li řemeslo, do puntíku splnilo má očekávání. Oproti svým známým neučitelům mám spousty volného času, který naplňuji poctivým poplakováním. Jen bych samozřejmě uvítal, aby žáci i jejich rodiče trochu méně bazírovali na známkách. Myslím, že důležitějším cílem základní školy je v dětech vzbudit aktivní přístup k vědění a myšlení, což jim dá do dalšího života mnohem více než cokoliv jiného.

Co je Vaše nejoblíbenější jídlo?

Toto je špatně položená otázka podobného typu jako otázky: Jaké je Vaše nejoblíbenější číslo? nebo Jaká je Vaše oblíbená barva?. Tímto chci říci, že záleží na kontextu: například v létě je mým oblíbeným jídlem zmrzlina, která perfektně osvěží a polaská chuťové buňky, v zimě je to ovšem něco, co spíše zahřeje. Kdybyste se mě ale zeptali, co bych si objednal k poslední večeři, kterou v životě budu mít, bez váhání bych odpověděl: jablíčko.

Rozhovor připravila Věra Dvořáková, 7. A

Záchranáři ve škole

V září do školy přijeli tři záchranáři. Byla tu také sanitka.

Naučili jsme se jak zastavit krvácení a ošetřit zlomeninu. Mohli jsme si vyzkoušet resuscitaci. Mohli jsme prozkoumat sanitku a prohlédnout si její zařízení.

Viděli jsme ukázkovou figurínu, která měla otevřenou zlomeninu a tepenné krvácení. Na závěr jsme dostali diplom za absolvování zdravotnického kurzu.

Tomáš Zavadil, Matyáš Červený 9. A

Kresba: Agáta Matyášová, 4.B

Hrajeme si s vyjmenovanými slovy

No jak to je správně, když si je to tak podobné?

Kresba: Eliška Strouhalová, 4.A

Svět médií – oborový den

V úterý 3. listopadu jsme měli první oborový den - svět médií - s panem učitelem Vytiskou. První dvě hodiny jsme metodou koláže vyráběli seznamovací plakáty podobné webovým stránkám. Na konci druhé hodiny jsme představili výtvary a sami sebe ostatním spolužákům napříč ročníky. Třetí hodinu jsme dělali scénku a čtvrtou a pátou hodinu jsme měli zjistit, zda máme společné ráno a jaká media denně používáme. Rovněž jsme si ukázali, jak média zkreslují realitu pomocí fotografií z Paříže.

Vannesa Šmídová, 6.B

Ohnivá vyžlata (pověst)

Jednou takhle šli na lov s myslivcem do lesa najít postřeleného jelena. V lese se bohužel vyžlata ztratila a večer našla chaloupku. V té chaloupce žil starý pán, který se nejdříve k nim choval hezky, ale poté je začal týrat. Později po dlouhém týrání je starý pán nechal upálit a vyžlata zemřela. (Jenny Rossi, 8.A)

Třídní výlet

V úterý, kdy jsme odjžděli do Jizerek, jsme se sešli na vlakovém nádraží. Jeli jsme na Černý most. Z Černého mostu, jsme jeli metrem zase k vlaku. Pak jsme jeli dál zase vlakem.

Vystoupili jsme a šli dva kilometry pěšky. Měli jsme si vybalit v našich chatkách, ale nestihli jsme to, protože přišli kluci. Hned potom jsme udělali dvě skupiny, jedna byla ta, co byla unavená a šla se podívat jen na vodopády, druhá šla na vyhlídku a až pak na vodopády. Báře se tam hrozně líbilo, furt si to fotila a chtěla vidět další vyhlídky.

Přišli jsme do chatky já, Dominik, Popelka a Richard. Měli jsme mokré tenisky, ponožky a nohy (šli jsme na vodopády...). Pak se hrozně moc lidí sešlo u nás v pokoji, kde se hrála pravda. Dozvěděla jsem se docela hodně věcí. Šli jsme na večeri, já jen s jednou botou, druhou jsem měla mokrou, bačkory jsem nemohla najít a druhý boty jsem už vůbec nemohla najít.

Potom se zase u nás sešli nějaký lidi, tentokrát jich bylo míň a hráli jsme podobné hry. Druhý den ve středu jsme se probudili a šli na snídani. Pak si vzali pití a šli na další vyhlídku nebo na zámek, já šla na vyhlídku, šly tam holky, cesta byla lepší, hezčí a bylo to zajímavější. Bára udělala dalších pár fotek a oběd jsme měli s sebou.

Sešli jsme se zas v chatkách, tam jsme dělali blbosti, jako pouštění písniček a trochu jsme blbli. Bára, mě několikrát kousla, docela to bolelo. Pak tam Jakub docela vtipně tancoval. Večer jsme si pořád jenom povídali, bylo to super. Třetí den jsme si zabalili, uklidili a jeli domů.

Cesta byla stejná, až na to, že jsme měli v Liberci rozchod hodinu a půl, předtím na Černým mostě tři čtvrtě hodiny. Nakonec jsme se všichni u vlaku rozloučili a šli domů.

Sarah Eislerová, 7.A

Počítačová hra

Upozorňujeme na novou dost hustou počítačovou hru: Geometry dash je populárnější než minecraft v naší škole! Geometry dash je známá Rageovka (Hra, u které se hodně naštvete.) Je v naší škole Populárnější než kterákoliv jiná. Pomohla mi to zjistit má kamarádka Emička Glacnerová. V každé třídě jí už teď hraje minimálně pět lidí. V naší třídě už se bojuje o první místa.

Honza Drahoňovský, 5. C

Z básnické dílny žáků 6. B

ochutnávku připravil pan učitel Vojtěch Vytiska

Rodná hrouda

Ach to naše Česko,
Morava a Slezsko.
Na polích je úroda,
je tu hezká příroda.

Prahu máme slavnou,
a v ní uličku slavnou.
Karel IV. to byl král,
pěkný most nám zanechal.

Hony, kopce máme krásné,
turista nad nimi zárne.
Příroda jsem na tuhle sem,
divot v ní je jako sem.

BASENĚ - ČECHY

Židná semě není
jak ta naše česká
rostlou sice malíčká jí,
ale strašně hezká.

Čechy Morava a Slezsko
to je naše Česko
semě ať je malíčká
je to naše malíčka

Den logických her

Na oborovém dnu logických her jsme se učili šifrovat texty. Dále se konal turnaj v piškvorkách a poté jsme už hráli logické hry, které jsme si sami přinesli. Ohodnotil bych tento den na výbornou. Moc se mi to líbilo.

Oskar Pavlík, 6.B

Proč se učíme

Učení vám může připadat jako nuda, ale bez něho byste se neobešli. Možná jenom kdybyste chtěli být popelářem nebo zametat chodníky. Například dneska jsme se učili, jak napsat obchodní nebo úřední dopis. Kdybyste neuměli napsat úřední nebo obchodní dopis, byli byste všem pro smích.

Jarka Svobodová a Anička Guthová, 5. B

Komiks nakreslila Markéta Bergmannová, 7. A

Můj domácí mazlíček Felix

Mým domácím mazlíčkem je náš kocour Felix. Přivezli jsme si ho jako malé koťátko v dubnu v roce 2013. To mu bylo 6 týdnů.

Do té doby jsme měli kocoura Oskara, který ale byl už nemocný a umřel. Felix je stejné rasy, je to Mainská mývalí kočka, která pochází z Ameriky a je to kříženec amerických koček a dlouhosrstých koček z Evropy.

Všechny tyto kočky jsou veliké, mají dlouhý a hodně chlupatý ocas jako má mýval a dlouhé štětinky na konci uší, stejně jako má rys. Náš Felix je přesně takový a je také hodně velký a těžký. Když se postaví na zadní nohy, tak předními packami dosáhne až na kuchyňský pult. A taky je výborný a mrštný skokan. Proto před ním musíme pořád schovávat jídlo v kuchyni a také květiny na stole, které často žere. Nejraději má gerbery a tulipány. Je také velkým lovcem a také jako šelma skutečně vypadá, když se ostražitě a celý přikrčený plíží po louce, kde vyhledává hraboše.

Jinak má ale přátelskou a něžnou povahu a pořád si rád hraje. Naučil se i aporťovat jako pes a miluje hru na schovávanou. Každý den nutí do hry naši starší kočku Kryšpínu, která na něj ale často nemá náladu a raději si zaleze někam, kam se on kvůli své velikosti nedostane.

A také je velký lenoch, protože dokáže prospat celý den. Jeho oblíbená místa na lenošení je vše, co je nějak uzavřené, jako třeba domeček pro kočky, myčka na nádobí, pračka a všechny možné krabice. Večer ale vyběhne ven a vrátí se až ráno a slídí, kde ještě něco zbylo k jídlu nebo hlasitým mňoukáním prosí o kočičí konzervy, granule nebo pamlsky. Prostě se má u nás dobře a my ho máme moc rádi.

Nella Tichá, 6. B

Cesta do Kutné Hory a pod zem

Viděli jsme chrám sv. Barbory, byli jsme i vevnitř a byla tam nádherná vitrážová okna. Byly tam různé sochy, obrazy a fresky.

Šli jsme dál a náš průvodce vyprávěl různé pověsti z minulosti, a jak se tehdy razilo stříbro. Těch, co razili mince, sedělo asi deset v řadě. Jak tloukli kladivem, byli skoro hluší.

Pak jsme viděli nástroje, kterými se razily mince. Vězni, neboli lidé, kteří něco provedli, drželi klín, kde mincími razili stříbrné mince. Občas je praštili do prstu. Každý, kdo chtěl být mincířem, musel vyrazit sto mincí bez chyby.

Potom jsme šli do podzemí. Byli jsme asi 35 m pod povrchem. Viděli jsme samé skalní útvary a stalagmity. Všem se to líbilo.

Říkali nám permoníci a protahovali jsme se úzkými uličkami. Bylo tam skalní jezírko. Občas se to tam tak zúžilo, že jsme se málem neprotáhli.

Šli jsme dál a dál a narazili jsme na kámen ve tvaru krokodýla. Protože na něj dopadalo světlo a mohla fungovat fotosyntéza, rostly mu z tlamy různé mechy a lišejníky.

Marie Anna Hořejší, Petra Budínová, 5. C

Kresba: M. Daniel a M. Tichý, 5. C

Předvánoční vydání školního časopisu připravili autoři článků. Technicky je k sobě „stloukl“ Zdeněk Brom.

P.S. Pokud máte připomínky, přijďte časopis tvořit také. Příští číslo vyjde v pololetí.